

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 12.9.2018 r.
COM(2018) 645 final

**KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY
EUROPEJSKIEJ, RADY, EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,
EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I KOMITETU
REGIONÓW**

**Wzmocnienie unijnych ram dotyczących nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami
finansowymi oraz nadzoru nad tymi instytucjami w zakresie przeciwdziałania praniu
pieniędzy**

1. WPROWADZENIE

Unijny system finansowy opiera się na solidnych ramach regulacyjnych i nadzorczych, które w ostatnich latach poddano gruntownemu przeglądowi w celu zapewnienia bezpieczeństwa i dobrej kondycji instytucji działających w sektorze finansowym oraz stabilności systemu finansowego. Te wzmocnione ramy przewidują utworzenie unii bankowej, która jest obecnie w trakcie realizacji¹. Pierwsze dwa filary unii bankowej zostały pomyślnie utworzone, dzięki czemu system bankowy w uczestniczących państwach członkowskich znalazł się pod wspólną kontrolą w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego oraz jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, których podstawę stanowi jednolity zbiór przepisów dla całej Unii. W celu wsparcia spójnego i skutecznego nadzoru finansowego w całej Unii Komisja przedstawiła również wnioski ustawodawcze dotyczące zwiększenia uprawnień Europejskich Urzędów Nadzoru i usprawnienia systemu zarządzania nimi². Wnioski te mają zasadnicze znaczenie dla unii rynków kapitałowych i powinny zostać szybko przyjęte.

Istotnym elementem tych ram i dobrze funkcjonującej unii bankowej i unii rynków kapitałowych jest solidny i wiarygodny system wykrywania i zwalczania przypadków prania pieniędzy i finansowania terroryzmu. Mimo że w ostatnich latach obecny system został znacznie wzmocniony, konieczne są szybkie działania o charakterze ustawodawczym i nieustawodawczym, aby wyeliminować szereg stwierdzonych niedociągnięć.

Unijne ramy dotyczące przeciwdziałania praniu pieniędzy i zwalczania finansowania terroryzmu³ zostały znacznie wzmocnione dzięki przyjęciu czwartej dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy⁴ zgodnej z międzynarodowymi standardami⁵. Piąta dyrektywa w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy⁶, która weszła w życie w lipcu 2018 r., z terminem transpozycji do dnia 10 stycznia 2020 r., przyniesie dalsze znaczne usprawnienia. Idzie ona dalej niż normy międzynarodowe i obejmuje środki mające na celu zwiększenie przejrzystości w zakresie własności rzeczywistej, wzmacnia ramy oceny państw trzecich wysokiego ryzyka, uwzględnia zagrożenia związane z anonimowymi kartami przedpłaconymi i wirtualnymi walutami oraz zawiera przepisy dotyczące współpracy między organami ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i organami nadzoru ostrożnościowego.

Pomimo tych wzmocnionych ram prawnych kilka niedawnych przypadków prania pieniędzy w europejskich bankach dało powody do obaw, że w unijnych ramach nadzoru nadal istnieją

¹ Zob. Komunikat do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Banku Centralnego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie dokończenia budowy unii bankowej, COM(2017) 592 final; Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Dokończenie budowy unii rynków kapitałowych do roku 2019 – czas przyspieszyć realizację”, COM(2018) 114 final.

² COM(2017) 536 final.

³ Odniesienia do przeciwdziałania praniu pieniędzy zawarte w niniejszym komunikacie należy rozumieć jako obejmujące również odniesienia do zwalczania finansowania terroryzmu.

⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE.

⁵ Grupa Specjalna ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy jest źródłem międzynarodowych standardów zwalczania prania pieniędzy, a jej zalecenia są stosowane przez wszystkich jej członków.

⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniająca dyrektywy 2009/138/WE i 2013/36/UE.

luki. W szczególności nie ma wyraźnego powiązania między wymogami ostrożnościowymi i przepisami w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy obowiązującymi instytucje finansowe. Komisja ma również obawy związane z opóźnionymi reakcjami i niedociągnięciami ze strony organów nadzorczych w zakresie współpracy i wymiany informacji – zarówno na poziomie krajowym, między organami nadzoru ostrożnościowego i organami ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy, jak i w wymiarze transgranicznym, między organami z różnych państw członkowskich lub państw trzecich⁷.

Chociaż przypadki te dotyczą tylko niewielkiej części systemu finansowego Unii, mają one wpływ na jego reputację – Unia musi zatem podjąć szybkie i zdecydowane działania w celu usunięcia stwierdzonych niedociągnięć oraz dalszego ograniczenia ryzyka w systemie finansowym Unii związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu.

Również inne instytucje unijne podzielają wspomniane obawy. W odpowiedzi na niedawne skandale w Parlamencie Europejskim zorganizowano szereg przesłuchań, natomiast w Radzie kwestie te zostały poruszone przez ministrów finansów, ostatnio przez przewodniczącego Eurogrupy Mária Centena w piśmie z dnia 25 czerwca 2018 r. do przewodniczącego Rady Europejskiej Donalda Tuska⁸. Kwestie te podniesiono również we francusko-niemieckiej deklaracji z Mesebergu i w planie działania, opublikowanych w dniu 19 czerwca 2018 r.⁹.

W ramach wstępnej odpowiedzi w maju 2018 r. Komisja zwróciła się do przewodniczących Europejskich Urzędów Nadzoru, przewodniczącego Komitetu ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy przy Europejskich Urzędach Nadzoru oraz przewodniczącego Rady ds. Nadzoru Europejskiego Banku Centralnego z wnioskiem o utworzenie wspólnej grupy roboczej w celu zainicjowania wspólnej debaty nad sposobami udoskonalenia obecnych ram współpracy między organami ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i organami nadzoru ostrożnościowego.

W takich właśnie okolicznościach w niniejszym komunikacie oraz towarzyszącym mu wniosku ustawodawczym, określono niezbędne kroki w kierunku dalszego wzmocnienia nadzoru nad instytucjami finansowymi w Unii w celu zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu. Zdecydowane działania wszystkich zainteresowanych organów przyczynią się do dalszego wspierania integralności systemu finansowego Unii, a w szczególności unii bankowej, a także do stabilności finansowej i dalszego ograniczenia przestępstw finansowych w Unii.

2. DLACZEGO KONIECZNE SĄ DZIAŁANIA NA SZCZEBLU UE

⁷ Przypadki te miały miejsce przed transpozycją piątej dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy, która usprawni współpracę i wymianę informacji między wszystkimi właściwymi organami.

⁸ „... panuje zgoda co do znaczenia, jakie ma usprawnienie obecnego monitorowania tego, jak wdrażane są środki przeciwdziałania praniu pieniędzy. Pierwszym krokiem w tym kierunku będzie sprawozdanie przygotowane w lipcu przez instytucje. Na tej podstawie i w ścisłej współpracy z właściwymi organami krajowymi do końca 2018 r. powinniśmy osiągnąć porozumienie w sprawie dalszych środków, w miarę możliwości w ramach planu działania.”

⁹ „Jeśli chodzi o przeciwdziałanie praniu pieniędzy, potrzebujemy zestawu podstawowych merytorycznych kryteriów, które umożliwiłyby wiarygodne pomiary istniejącego w sektorze bankowym ryzyka związanego z praniem pieniędzy. Ponadto potrzebujemy solidnego procesu monitorowania, który dostarczałby informacji na temat skutecznego wdrażania tych kryteriów. Zarówno kryteria, jak i proces monitorowania, powinny zostać opracowane do grudnia 2018 r. przez instytucje europejskie, w tym Jednolity Mechanizm Nadzorczy, oraz państwa członkowskie, przy czym Francja i Niemcy wniosą wspólny wkład. Bardzo ważne jest, aby taki proces miał nie tylko formalny charakter, lecz by znacznie zmniejszał ryzyko związane z nieprzestrzeganiem przepisów dotyczących przeciwdziałaniu praniu pieniędzy.”

UE ma solidne ramy prawne w zakresie zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz zwalczania tych zjawisk. Ramy te stanowią transpozycję międzynarodowych standardów Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy, a także przewidują dodatkowe środki ochronne w celu zapewnienia bezpiecznego i dobrze funkcjonującego systemu finansowego UE. Podstawą ram w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy jest to, że instytucje finansowe oraz inne podmioty są zobowiązane do wprowadzenia wewnętrznych systemów, mających na celu identyfikację i ocenę towarzyszącego działalności tych instytucji ryzyka związanego z praniem pieniędzy oraz zarządzanie tym ryzykiem. Ramy nadzorcze w zakresie zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu zawarte są w jednym instrumencie – dyrektywie w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy, która ma również zastosowanie do szeregu podmiotów spoza sektora usług finansowych. Nadzór nad przestrzeganiem przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy jest zgodny z podejściem krajowym, opartym na nadzorze ze strony państwa przyjmującego, przy minimalnej harmonizacji kompetencji nadzorczych oraz bez harmonizacji uprawnień organów nadzoru.

Zadanie ograniczenia ryzyka prania pieniędzy w instytucjach finansowych jest zadaniem odrębnym od zadania organów nadzoru ostrożnościowego, polegającego na zapewnieniu bezpieczeństwa i solidności instytucji finansowych oraz stabilności całego systemu finansowego, ale zadania te są ze sobą ściśle powiązane. Zadanie to jest realizowane w oparciu o unijne ramy ostrożnościowe dla instytucji finansowych, które składają się z szeregu instrumentów prawnych obowiązujących w różnych sektorach usług finansowych¹⁰. Uprawnienia w zakresie nadzoru ostrożnościowego są w znacznym stopniu zharmonizowane, a obowiązki w tym zakresie są zasadniczo powierzane urzędowi kraju pochodzenia. W przypadku banków, od czasu ustanowienia Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, uprawnienia nadzorcze w państwach członkowskich uczestniczących w unii bankowej są dzielone między Europejski Bank Centralny i właściwe organy krajowe.

Obecne ramy prawne obejmują różne organy w różnych jurysdykcjach, a także różne zadania, uprawnienia i obowiązki w zakresie nadzoru. Aby organy te były skuteczne, muszą ze sobą ściśle współpracować. Piąta dyrektywa w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy usunęła przeszkody na drodze do współpracy między organami ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i organami nadzoru ostrożnościowego, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym¹¹. Konieczne są jednak dalsze kroki w celu zapewnienia skutecznej współpracy w zakresie nadzoru, w szczególności w przypadkach, gdy instytucje finansowe działają na poziomie transgranicznym.

a) Nadzór nad przestrzeganiem dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy

¹⁰ Te instrumenty prawne obejmują: dyrektywę 2013/36/UE w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi (dyrektywa w sprawie wymogów kapitałowych); dyrektywę 2014/65 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych (MiFID); dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącalność II).

¹¹ Piąta dyrektywa w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy ma na celu usunięcie przeszkód i usprawnienie wymiany informacji między organami nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i organami nadzoru ostrożnościowego, oraz wzywa je do współpracy w jak największym zakresie. Ponadto w przypadku gdy jednostka analityki finansowej dokonuje analizy i wykrywa podejrzany przypadek, jest ona zobowiązana do przekazania informacji odpowiednim właściwym organom, wśród których może się znajdować organ nadzoru ostrożnościowego.

Dyrektywa w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy opiera się na minimalnej harmonizacji. Zawiera nadrzędne zasady oraz szczegółowe wytyczne dla organów nadzoru. Daje to państwom członkowskim swobodę co do sposobów jej wdrażania i prowadzi do zróżnicowania krajowych praktyk nadzorczych. Nie ma obecnie żadnego obowiązkowego mechanizmu ani szczegółowych wytycznych, mających na celu zapewnienie bieżącej i uporządkowanej współpracy między organami ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i organami nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami finansowymi, które prowadzą działalność transgraniczną, i istnieje pewien margines swobody co do tego, jakie informacje są udostępniane i kiedy. Zakres uprawnień organów ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy nie został szczegółowo określony¹². Ponadto koordynacja z państwami trzecimi pozostaje fragmentaryczna.

b) Uwzględnienie aspektów przeciwdziałania praniu pieniędzy przez organy nadzoru ostrożnościowego, w tym przez Europejski Bank Centralny w ramach jego funkcji nadzorczej

Istnieją wyraźne powiązania między przeciwdziałaniem praniu pieniędzy a nadzorem ostrożnościowym. Nierozwiązanie problemu ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu może mieć szkodliwy wpływ na stabilność finansową poszczególnych instytucji, integralność rynku wewnętrznego oraz stabilność finansową. W związku z tym zgodnie z przepisami ostrożnościowymi organy nadzoru nad instytucjami finansowymi muszą w ramach swojej działalności uwzględniać aspekty związane z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy¹³.

W praktyce jednak organy nadzoru podlegają różnie transponowanym przepisom krajowym, ponieważ wymogi ostrożnościowe określone w prawodawstwie nie zostały uzupełnione zharmonizowanymi wytycznymi. Ponadto pomimo wyraźnego upoważnienia do cofania zezwoleń w przypadku poważnych naruszeń przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy, zawartych zarówno w ramach ostrożnościowych, jak i w ramach dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy, nie ma wystarczającej jasności co do warunków cofania zezwoleń. Współpraca między organami nadzoru ostrożnościowego i organami nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy zależy w dużej mierze od dobrej woli właściwych organów¹⁴.

W unii bankowej Europejski Bank Centralny nie odpowiada za zapewnianie zgodności z zasadami określonymi w dyrektywie w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy. Europejski Bank Centralny, w ramach swojej funkcji nadzorczej, ma jednak za zadanie sprawować bezpośredni nadzór nad istotnymi instytucjami, w związku z czym stoi on przed

¹² Dyrektywa w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy zawiera odniesienie do „zwiększonych uprawnień nadzorczych”.

¹³ Organ nadzoru ostrożnościowego są zobowiązane do brania pod uwagę aspektów związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy przy udzielaniu zezwoleń, dokonywaniu oceny nabycia znacznych pakietów akcji lub przeprowadzaniu ocen kompetencji i reputacji, w zwykłym trybie sprawowania nadzoru w ramach bieżącej oceny ryzyka, na jakie może być narażona instytucja finansowa, oraz w przypadkach cofnięcia zezwolenia ze względu na poważne naruszenie krajowych przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy.

¹⁴ Ramy ostrożnościowe nie przewidują wyraźnego obowiązku współpracy między organami nadzoru ostrożnościowego i organami nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy, która umożliwiłaby terminowe i regularne uwzględnianie ustaleń dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy w ocenach ostrożnościowych, ani też nie nakładają na organy nadzoru ostrożnościowego obowiązku powiadamiania analogicznych organów ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy w innych krajach lub jednostek analityki finansowej (FIU) w przypadku wykrycia dowodów prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu u podmiotów, które nadzorują.

wyżej wymienionymi wyzwaniami. Dodatkowe wyzwania wynikają ze spoczywającego na nim obowiązku stosowania – w odniesieniu do aspektów ostrożnościowych istotnych dla przeciwdziałania praniu pieniędzy – przepisów krajowych transponujących dyrektywę UE we wszystkich państwach członkowskich uczestniczących w Jednolitym Mechanizmie Nadzorczym i powoływania się na te przepisy. Rozbieżne krajowe środki transpozycji w unii bankowej prowadzą do istotnych różnic, jeśli chodzi o informacje, jakie może uzyskać Europejski Bank Centralny, możliwości zwrócenia się do krajowych jednostek analityki finansowej lub organów ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy, a także dostępne narzędzia nadzorcze, w zależności od kraju pochodzenia danego banku.

Ponadto Europejski Bank Centralny, w ramach swojej funkcji nadzorczej, ma również pewne kompetencje¹⁵ w stosunku do mniej istotnych instytucji w unii bankowej, w tym w zakresie dokonywania niektórych ocen ryzyka związanego z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy. Przy wykonywaniu tej kompetencji Europejski Bank Centralny musi opierać się na informacjach zarówno od krajowych organów nadzoru ostrożnościowego, jak i od organów ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy, których zakres może znacznie się różnić w zależności od jurysdykcji.

c) Rola Europejskich Urzędów Nadzoru

Europejskie Urzędy Nadzoru¹⁶, na mocy rozporządzeń je ustanawiających, są specjalnie upoważnione do zapewnienia, aby unijne wymogi ostrożnościowe i ramy w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy były stosowane konsekwentnie, efektywnie i skutecznie. Ponadto w dyrektywie w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy Europejskie Urzędy Nadzoru upoważniono do wspierania konwergencji praktyk nadzorczych w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy w określonych aspektach, poprzez wydawanie wytycznych i przygotowywanie projektów regulacyjnych standardów technicznych.

Większość działań tych urzędów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy odbywa się w ramach Komitetu ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy, który jest podkomitetem Wspólnego Komitetu i skupia organy nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy. Przepisy międzysektorowe wchodzące w zakres kompetencji kilku Europejskich Organów Nadzoru muszą zostać przyjęte przez wszystkie odpowiednie Rady Organów Nadzoru. W praktyce Europejski Urząd Nadzoru Bankowego jest najbardziej aktywny w kwestii przeciwdziałania praniu pieniędzy, a jego praca nie ogranicza się do wspólnych działań¹⁷.

Przeciwdziałanie praniu pieniędzy jest tylko jednym z wielu zadań Europejskich Urzędów Nadzoru, konkuruje więc o zasoby z innymi obowiązkami tych organów. Co więcej, skomplikowany i długotrwały proces stanowiący podstawę podejmowania decyzji w ramach Wspólnego Komitetu oraz różna waga nadawana kwestiom przeciwdziałania praniu pieniędzy przez te trzy organy sprawiają, że do tej pory ich rola była raczej ograniczona.

¹⁵ Europejski Bank Centralny zajmuje się udzielaniem i cofaniem zezwoleń oraz oceną nabycia znacznych pakietów akcji w odniesieniu do mniej istotnych instytucji.

¹⁶ Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych.

¹⁷ Na przykład opublikował on swoją własną „Opinię w sprawie stosowania środków należytej staranności wobec osób ubiegających się o azyl w celu propagowania wspólnego podejścia do przyznawania rachunków płatniczych osobom ubiegającym się o azyl”; Europejski Urząd Nadzoru Bankowego jest aktywnym członkiem Grupy Ekspertów ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy przy Komitecie bazylijskim; Europejski Urząd Nadzoru Bankowego pracuje obecnie nad uruchomieniem własnych przeglądów organów ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy w celu zwiększenia skuteczności nadzoru nad bankami w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy.

3. STRATEGIA HARMONIJNEJ WSPÓŁPRACY W ZAKRESIE NADZORU

Przyjęcie piątej dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy jest ważnym krokiem w kierunku wzmocnienia ram prawnych w tym zakresie. Skuteczne zwalczanie przestępstw finansowych, w tym przestępstw skarbowych, wymaga właściwego wdrożenia nowych przepisów i ściślejszej koordynacji między różnymi organami.

Konieczne jest jednak określenie szerszej strategii mającej na celu zapewnienie, by nadzór nad instytucjami i rynkami finansowymi był skuteczny i solidny, jeśli chodzi o rozwiązywanie problemów związanych z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu. Utrzymanie stabilności finansowej jest wspólnym celem ram przeciwdziałania praniu pieniędzy i ram ostrożnościowych, co oznacza, że konieczne jest nie tylko wyraźne określenie zadań poszczególnych organów, ale także skoordynowane i wzajemnie się uzupełniające korzystanie z pełnego zakresu uprawnień, jakimi organy te dysponują, oraz sprawna wymiana i uporządkowany przepływ istotnych informacji.

Proponowana strategia opiera się na analizie przeprowadzonej przez wyżej wymienioną wspólną grupę roboczą zwołaną przez Komisję. Strategia ta obejmuje krótkoterminowe inicjatywy o charakterze ustawodawczym i nieustawodawczym w połączeniu z ambitniejszymi celami długoterminowymi, które stopniowo powinny wzmocnić wzajemne oddziaływanie między ramami przeciwdziałania praniu pieniędzy i ramami ostrożnościowymi.

3.1. KRÓTKOTERMINOWE INICJATYWY USTAWODAWCZE

Szereg kwestii należy rozwiązać w trybie pilnym poprzez wprowadzenie zmian w ustawodawstwie. Kilka kluczowych poprawek, które mogą przyczynić się do istotnej poprawy ram nadzoru nad ryzykiem związanym z praniem pieniędzy, a tym samym przyczynić się do ograniczenia ryzyka w sektorze finansowym, można by uwzględnić już w trakcie trwających negocjacji ustawodawczych.

3.2.1 Udoskonalenie ram ostrożnościowych dla banków – zmiany w dyrektywie w sprawie wymogów kapitałowych

Podczas gdy piąta dyrektywa w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy zaostrza wymogi dotyczące współpracy między różnymi organami krajowymi i usprawnia współpracę transgraniczną, niektóre przepisy zawarte w prawodawstwie sektorowym, a w szczególności w dyrektywie w sprawie wymogów kapitałowych, mogą w sposób nieumyślny wpłynąć na współpracę w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy. W szczególności problematyczne są zasady ścisłej poufności w połączeniu z brakiem wyraźnego obowiązku współpracy organów nadzoru ostrożnościowego z odpowiednimi organami i podmiotami ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy.

W tym kontekście Parlament Europejski zaproponował dwie istotne zmiany wniosku Komisji z listopada 2016 r. dotyczącego zmiany dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych (część pakietu na rzecz ograniczania ryzyka) w odniesieniu do wymiany informacji oraz obowiązku współpracy między organami nadzoru ostrożnościowego a organami i podmiotami ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy. Komisja zdecydowanie popiera pomysł usprawnienia wymiany informacji oraz obowiązku współpracy między organami nadzoru ostrożnościowego a organami i podmiotami ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy:

- W kontekście zaostżenia wymogów dotyczących wymiany informacji wszystkie właściwe organy i podmioty, które otrzymują, analizują i przetwarzają informacje dotyczące przeciwdziałania praniu pieniędzy, powinny być wyraźnie objęte zwolnieniem z obowiązku zachowania poufności;
- W odniesieniu do obowiązku współpracy wszystkie właściwe organy powinny mieć możliwość odwołania się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w przypadku sporów dotyczących współpracy i wymiany informacji. Europejski Urząd Nadzoru Bankowego może również otrzymać wyraźne uprawnienie do określania warunków współpracy i wymiany informacji, w szczególności w odniesieniu do grup transgranicznych oraz w kontekście identyfikowania przypadków naruszenia przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy.

3.2.2 Zwiększenie konwergencji praktyk nadzorczych – poprawiony wniosek w sprawie przeglądu Europejskich Urzędów Nadzoru

Zgodnie z obecnymi ramami prawnymi Europejskie Urzędy Nadzoru już przyczyniają się do monitorowania ryzyka związanego z praniem pieniędzy i mają szereg uprawnień, z których nie korzystają w pełni – a są do tego zachęcane, aby zwiększyć swój wkład w walkę z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu. Należy jednak podjąć bardziej zdecydowane kroki w celu zapewnienia, by ryzyko związane z praniem pieniędzy było systematycznie, skutecznie i konsekwentnie uwzględniane w strategiach i praktykach nadzorczych wszystkich właściwych organów. Europejski Organ Nadzoru Bankowego będzie odgrywał kluczową rolę w osiągnięciu tego celu.

Wniosek Komisji z września 2017 r. dotyczący przeglądu rozporządzeń ustanawiających Europejskie Urzędy Nadzoru ma na celu zwiększenie zdolności tych urzędów do zapewnienia spójnego i skutecznego nadzoru finansowego poprzez zwiększenie ich uprawnień, wprowadzenie bardziej niezależnego i skutecznego systemu zarządzania oraz zapewnienie im bardziej odpowiedniego mechanizmu finansowania w celu wypełniania ich zadań. Komisja **zachęca współprawodawców do szybkiego osiągnięcia porozumienia w sprawie tego wniosku.**

Jeżeli jednak chodzi o rolę tych urzędów w dziedzinie przeciwdziałania praniu pieniędzy, konieczne są dalsze zmiany, aby osiągnąć bardziej skuteczny system. W celu zapewnienia wysokiej jakości nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz skutecznej koordynacji między różnymi organami z wszystkich państw członkowskich, obowiązki w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy w sektorze finansowym muszą zostać powierzone konkretnie jednemu z Europejskich Organów Nadzoru, a mianowicie Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego. Jego mandat musi być bardziej wyraźny i kompleksowy, z jasno określonym zestawem zadań, odpowiadającymi im uprawnieniami i odpowiednimi zasobami. W związku z tym Komisja wprowadziła dziś zmiany w swoim wniosku zmieniającym rozporządzenia ustanawiające Europejskie Urzędy Nadzoru w celu zwiększenia uprawnień w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy na cztery sposoby.

i. Optymalizacja wykorzystania wiedzy fachowej i zasobów przeznaczonych na zadania związane z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy

Proponuje się, aby zasoby i wiedza fachowa, rozproszone obecnie w trzech Europejskich Urzędach Nadzoru i specjalnym podkomitecie Wspólnego Komitetu, zostały scentralizowane w Europejskim Urzędzie Nadzoru Bankowego i uzyskały solidniejszą strukturę wsparcia.

Należy dokonać koncentracji tych zasobów w Europejskim Urzędzie Nadzoru Bankowego, ponieważ ryzyko prania pieniędzy i finansowania terroryzmu w sektorze bankowym najprawdopodobniej będzie miało skutki systemowe.

Należy zapewnić udział i odpowiedni poziom reprezentacji wszystkich krajowych organów nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy odpowiedzialnych za wszystkie zainteresowane podmioty sektora finansowego w wykonywaniu zadań regulacyjnych związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy, takich jak opracowywanie wiążących standardów technicznych, wytycznych i zaleceń. W tym celu obecny Komitet ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy przy Wspólnym Komitecie powinien zostać przekształcony w Stały Komitet Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego. Komitet ten powinien się składać z przewodniczących wszystkich krajowych organów nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy, podobnie jak komitet ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustanowiony na mocy art. 127 dyrektywy w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków¹⁸.

ii. Sprecyzowanie zakresu i treści zadań związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy

Ze względu na horyzontalny charakter kwestii związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy proponuje się bardziej szczegółowe określenie zadań związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy w rozporządzeniu ustanawiającym, tak jak ma to już miejsce w przypadku zadań związanych z ochroną konsumentów¹⁹. Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego przyznane zostaną szczególne kompetencje w dziedzinie przeciwdziałania praniu pieniędzy, natomiast Wspólny Komitet będzie zajmował się międzysektorowymi aspektami zadań związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy, które wymagają wiedzy fachowej Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych. Scentralizowane zadania Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego związane z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy obejmowałyby te podmioty zobowiązane, o których mowa w dyrektywie w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy i które również wchodzą w zakres rozporządzeń w sprawie Europejskich Urzędów Nadzoru, jak również organy nadzoru nad tymi instytucjami.

iii. Wzmocnienie narzędzi służących wykonywaniu zadań związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy

W odniesieniu do konkretnych zadań związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy proponuje się wprowadzenie szeregu środków w celu zapewnienia, aby przeciwdziałanie praniu pieniędzy było wydajniejsze, skuteczniejsze i miało wyraźniej określone priorytety:

- Opierając się na niezależnych przeglądach zawartych w pierwotnym wniosku Komisji, Komisja uważa, że Europejski Urząd Nadzoru Bankowego powinien przeprowadzać **okresowe niezależne przeglądy** kwestii dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy, korzystając z wkładu ekspertów z proponowanego Stałego Komitetu ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy. Konkretny format i zakres każdego indywidualnego przeglądu mógłby być dostosowany w zależności od potrzeb i problemów związanych z nadzorem

¹⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych.

¹⁹ Art. 9 rozporządzenia w sprawie Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.

w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy występujących w danym momencie lub spodziewanych w przyszłości²⁰;

- W przypadku gdy przegląd ujawni poważne niedociągnięcia w zakresie identyfikacji, oceny lub ograniczania ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, Urząd powinien poinformować o tym **Parlament Europejski, Radę i Komisję**;
- Do celów realizacji swoich zadań związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy Europejski Organ Nadzoru Bankowego powinien stać się **centrum danych** na temat nadzoru w zakresie prania pieniędzy w Unii, i w związku z tym powinien mieć możliwość gromadzenia wszelkich niezbędnych informacji i danych dotyczących kwestii przeciwdziałania praniu pieniędzy, zarówno od organów ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy, jak i od organów nadzoru ostrożnościowego, które powinny obejmować dane poufne dotyczące konkretnych przypadków prania pieniędzy, a także wszelkie ustalenia dotyczące prania pieniędzy w indywidualnych ocenach kompetencji i reputacji;
- Europejski Organ Nadzoru Bankowego powinien również regularnie przeprowadzać **ocenę ryzyka** mającą na celu zbadanie strategii i zasobów w kontekście najważniejszych nowych rodzajów ryzyka związanego z praniem pieniędzy, a także powinien odzwierciedlać te ustalenia w opinii, jaką jest zobowiązany przedstawić do celów ponadnarodowej oceny ryzyka, przeprowadzonej dwa razy do roku przez Komisję zgodnie z dyrektywą w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy;
- Wreszcie należy wzmocnić zdolność Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego do egzekwowania przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy, w tym w kontekście uprawnień związanych z naruszaniem prawa Unii lub wiążącej mediacji. W związku z tym w razie potrzeby urząd ten powinien mieć możliwość **zwrócenia się do krajowych organów nadzoru o zbadanie przypadków**, w których podejrzewa się, że podmioty z sektora finansowego naruszyły zobowiązania ciążące na nich na mocy dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy. Ponadto w przypadku gdy Urząd podejmuje decyzje w ramach istniejących procedur dotyczących naruszeń przepisów lub wiążącej mediacji, a organ krajowy nie stosuje się do tych decyzji, Urząd powinien pod pewnymi warunkami mieć możliwość **przyjmowania decyzji skierowanych bezpośrednio do podmiotów sektora finansowego**, nakazujących im wypełnienie zobowiązań prawnych ciążących na nich nie tylko na mocy bezpośrednio stosowanych przepisów prawa unijnego, ale również na mocy przepisów prawa krajowego transponujących dyrektywę lub z wykorzystaniem możliwości przyznanych państwu członkowskiemu w prawie Unii.

Narzędzia te umożliwią przeprowadzenie kompleksowej i aktualnej analizy mocnych i słabych stron nadzoru, jak również dokonanie oceny pojawiających się zagrożeń i tendencji w zakresie prania pieniędzy, które mogą mieć skutki transgraniczne.

²⁰ Oprócz kompleksowych przeglądów każdego z właściwych urzędów, Europejski Urząd Nadzoru Bankowego mógłby decydować o przeprowadzeniu tematycznych lub szczegółowych przeglądów obejmujących wybrane kwestie, przeglądów zgodności z niektórymi wymogami regulacyjnymi, przeglądów praktycznych procesów nadzorczych w kilku wybranych organach lub innej formy przeglądów dotyczących najbardziej istotnych kwestii.

- iv. *Większe znaczenie funkcji koordynacyjnej Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w międzynarodowych kwestiach dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy*

Wreszcie proponuje się powierzenie Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego jednoznacznej odpowiedzialności w zakresie koordynacji istotnych kwestii nadzorczych związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy na poziomie międzynarodowym. Europejski Organ Nadzoru Bankowego powinien w szczególności pełnić wiodącą rolę w koordynowaniu współpracy z właściwymi organami państw trzecich w przypadkach o wymiarze transgranicznym.

3.2. KRÓTKOTERMINOWE ŚRODKI NIEUSTAWODAWCZE

Aby natychmiast usunąć niektóre z praktycznych przeszkód utrudniających właściwą współpracę, konieczne są proaktywne skoordynowane działania właściwych organów. Europejskie Urzędy Nadzoru, jak również Europejski Bank Centralny działający w ramach swoich uprawnień nadzorczych, powinny wykorzystywać swoje istniejące uprawnienia, aby usprawnić bieżące wdrażanie ram prawnych.

Działania Europejskich Urzędów Nadzoru

Środki powinny koncentrować się przede wszystkim na aspektach związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy w sektorze bankowym, ze względu na szczególne znaczenie przeciwdziałania praniu pieniędzy dla banków oraz na potencjalne skutki systemowe dla europejskiego sektora bankowego. Zachęca się Europejski Urząd Nadzoru Bankowego do pełnienia wiodącej roli, inicjowania opisanych poniżej środków, dzielenia się swoją wiedzą fachową i koordynowania prac z Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych.

- Wzywa się Europejski Urząd Nadzoru Bankowego do dokonania w pierwszej kolejności **analizy aktualnej sytuacji** pozwalającej na ogólną identyfikację różnych kwestii związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy z perspektywy ostrożnościowej, a także do identyfikacji istniejących na poziomie Unii praktyk w zakresie uwzględniania aspektów przeciwdziałania praniu pieniędzy w ramach nadzoru ostrożnościowego. We wspomnianej analizie powinny także zostać opisane główne elementy ustaleń dotyczących współpracy między organami nadzoru ostrożnościowego a organami i podmiotami ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy, zarówno w obrębie państw członkowskich, jak i w wymiarze transgranicznym. Powinno to doprowadzić do określenia najlepszych praktyk nadzorczych oraz do zidentyfikowania ewentualnych niedociągnięć.
- Zachęca się Europejski Urząd Nadzoru Bankowego do przyjęcia – na podstawie analizy aktualnej sytuacji – **wspólnych wytycznych** określających, jak unijne organy nadzoru ostrożnościowego powinny odpowiednio i spójnie uwzględniać w swoich działaniach ryzyko związane z praniem pieniędzy i finansowania terroryzmu. W szczególności Urząd powinien wykorzystać swoje istniejące uprawnienia do wydawania wytycznych i opracowywania projektów standardów technicznych w celu określenia, w jaki sposób organy nadzoru ostrożnościowego powinny uwzględniać

aspekty przeciwdziałania praniu pieniędzy w swoich różnych narzędziach²¹. Wytyczne powinny kłaść nacisk na sposoby poprawy współpracy na wszystkich etapach procesu nadzoru.

- Europejski Urząd Nadzoru Bankowego zachęca się również do **przeanalizowania wpływu różnych podejść leżących u podstaw podziału kompetencji** w ramach nadzoru ostrożnościowego (tj. kontroli kraju pochodzenia, nadzoru skonsolidowanego) oraz nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy (tj. kontroli kraju przyjmującego, wymiany informacji). Powinno to pomóc organom nadzoru ostrożnościowego nad grupami transgranicznymi identyfikować analogiczne organy w innym kraju w ramach przeciwdziałania praniu pieniędzy.
- Jeśli chodzi o przeciwdziałanie praniu pieniędzy, Europejski Organ Nadzoru Bankowego, w stosownych przypadkach we współpracy z pozostałymi dwoma Europejskimi Urzędami Nadzoru, zachęca się do ścisłego **monitorowania wdrażania wspólnych wytycznych w zakresie nadzoru opartego na analizie ryzyka**, oraz do podjęcia działań w związku z zaleceniami opracowanymi przez Komisję w ramach ponadnarodowej oceny ryzyka z 2017 r.²². W przyszłej wspólnej opinii w sprawie ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu w unijnym sektorze finansowym²³ Europejskie Urzędy Nadzoru powinny zwrócić uwagę na strategiczne aspekty przeciwdziałania praniu pieniędzy i powiązane ustalenia, w tym na ewentualne sposoby zaradzenia stwierdzonym uchybieniom.
- Ponadto zachęca się Europejskie Urzędy Nadzoru do **rozszerzenia wspólnych wytycznych dotyczących nadzoru opartego na analizie ryzyka w celu określenia wspólnych procedur i metod** nadzoru i oceny stosowanych przez organy ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy w odniesieniu do przestrzegania przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy przez instytucje finansowe. Zachęca się również Europejskie Urzędy Nadzoru do wydawania wyczerpujących wytycznych szczegółowo opisujących **współpracę i wymianę informacji** między organami nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i organami nadzoru ostrożnościowego oraz propagujących ustanowienie kolegiów ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy.
- **Europejski Urząd Nadzoru Bankowego** powinien odgrywać kluczową rolę w zapewnianiu zgodności z ramami dotyczącymi przeciwdziałania praniu pieniędzy. Powinien on **przeprowadzać rygorystyczne przeglądy działalności organów ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy**, którym towarzyszyłyby konkretne zalecenia dla tych organów oraz skuteczny mechanizm działań następczych. W związku z tym Komisja w pełni popiera niedawne inicjatywy Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego dotyczące przeglądu przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy, a także jego reakcję na wnioski Komisji o przeprowadzenie dochodzeń w sprawie naruszeń prawa unijnego w dziedzinie przeciwdziałania praniu pieniędzy,

²² Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie oceny ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, które ma wpływ na rynek wewnętrzny i dotyczy działalności transgranicznej – COM(2017) 340 final.

²³ Wspólna opinia jest wymagana na podstawie art. 6 ust. 5 dyrektywy (UE) 2015/849.

a także zachęca Europejski Urząd Nadzoru Bankowego do stałego korzystania z tych narzędzi w celu identyfikowania nieuzasadnionych praktyk nadzorczych.

- Jeśli chodzi o międzynarodowe aspekty współpracy w zakresie kwestii przeciwdziałania praniu pieniędzy, Komisja opowiada się za **bardziej aktywną rolą Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego oraz nawiązywaniem kontaktów z organami państw trzecich**, zgodnie z obecnym mandatem. Urząd zachęca się do opracowania strategii współpracy z właściwymi organami państw trzecich w celu zapewnienia, by organy te odpowiednio i konsekwentnie uwzględniały unijne interesy w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy.

Działania Europejskiego Banku Centralnego w ramach jego funkcji nadzorczej

Do tej pory Europejski Bank Centralny musiał polegać głównie na dobrej woli krajowych organów nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy. Obecnie priorytetem jest, aby do dnia 10 stycznia 2019 r. Europejski Bank Centralny **zawarł z organami nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy wielostronne porozumienie w sprawie wymiany informacji**, zgodnie z wymogami piątej dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy.

Bardzo ważne jest, aby wszystkie organy nadzoru ostrożnościowego **sprecyzowały praktyczne ustalenia** dotyczące uwzględniania w nadzorze ostrożnościowym aspektów związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy, biorąc pod uwagę wytyczne Europejskiego Organu Nadzoru Bankowego. W ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego istnieje dodatkowa potrzeba **sprecyzowania podziału zadań** między Europejskim Bankiem Centralnym a właściwymi organami krajowymi, które pomagają Europejskiemu Bankowi Centralnemu w wykonywaniu zadań ostrożnościowych zarówno w odniesieniu do istotnych, jak i mniej istotnych instytucji.

3.3. WNIOSKI I PERSPEKTYWY DŁUGOTERMINOWE

Niedociągnięcia w obecnym systemie można wyeliminować jedynie wówczas, gdy wszystkie zainteresowane strony będą działały szybko i w ścisłej współpracy. Aby przedstawiona powyżej strategia została pomyślnie zrealizowana, zasadnicze znaczenie będzie miało polityczne zaangażowanie wszystkich stron na wszystkich szczeblach.

W związku z tym Komisja wzywa Parlament Europejski i Radę do poparcia działań określonych w niniejszym komunikacie oraz do przyjęcia odpowiednich wniosków ustawodawczych najpóźniej na początku 2019 r., co stanowiłoby zdecydowany krok w kierunku bardziej odpornego systemu.

Chociaż krajowy nadzór w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy pozostanie centralnym elementem walki z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, należy zastanowić się, czy obecna sytuacja, która pozwala na różne sposoby transpozycji przepisów w państwach członkowskich i odzwierciedla asymetrię w podziale zadań i kompetencji, prowadzi do spójnego i trwałego systemu nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy w Unii. Można rozważyć różne warianty ewentualnych dalszych reform. Komisja podniesie te kwestie w kontekście sprawozdania, które ma przedstawić zgodnie z art. 65 piątej dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy.

W sprawozdaniu tym, uwzględniającym zmiany legislacyjne w Parlamencie i Radzie w odniesieniu do przeglądu rozporządzeń w sprawie Europejskich Organów Nadzoru, można

przewidzieć długoterminowe działania zaproponowane w dokumencie otwierającym debatę, opracowanym przez wspólną grupę roboczą. W szczególności należy rozważyć przekształcenie dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy w rozporządzenie, które miałoby potencjał stworzenia zharmonizowanych, bezpośrednio stosowanych unijnych ram prawnych dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy. Można by także przewidzieć różne rozwiązania w celu zapewnienia wysokiej jakości, spójnego nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy, sprawnej wymiany informacji i optymalnej współpracy między wszystkimi właściwymi organami w Unii²⁴. Może to wymagać powierzenia szczególnych zadań nadzorczych w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy, w tym w dziedzinie podatków,

²⁴ unijnemu organowi.